

Norge nøitralt.

For forsvar og
fred.

Det er ganske opsiktvekkende at den norske regjerings representant ved Folkeforbundet, Nobelfredsmand dr. Lange, mener at Norge bør delta i en kommende krig, mens fhv. forsvarsminister major Quisling, som jo fra visse hold er blitt stemplet som militarist, fascist og sabelrasler, hevder at Norge må sette alt inn på å gjenoprette vår nøitralitet.

Dr. Lange mener at vi, som medlem av Folkeforbundet er forpliktet til å «gjøre vårt for å stanse angrepet på verdens fred» ved å delta i en Folkeforbundsaksjon mot en urostifter for å innskjerpe det dr. Lange kaller for de «mellemfolkelige politiforskrifter». Under ledelse av Folkeforbundets president politimester Litvinov skal Norge gå i krig for fredens skyld; Norge som etter generalstabssjef Ruges utsagn er det slettet rustede land i hele Europa. Dr. Lange er fortsatt imot at vi skal styrke vårt forsvar, men vi skal etter hans mening delta på den europeiske slagmark.

Jo, vi har glede av våre «freds»-forkjempere!

Dr. Lange skriver at «talsmennene for nøitralitet ikke bør pledere for den på en slik vis at vi faller tilbake til å stille på samme fot stater som krenker rettsordenen og stater som respekterer denne orden».

Men det er jo nettopp det Folkeforbundets medlemmer selv har gjort. I og med Sovjet-Unionens optagelse i forbundet har det jo stillet på samme fot en stat som krenker rettsordenen med de som respekterer den. Sovjet-Unionen har jo gjennom den kommunistiske internasjonale klart og åpent tilkjennegitt at det kjemper for «oprettelsen av proletarietets verdensdiktatur, for opprettelsen av en verdensunion av sosialistiske sovjet-republikker.»

For de naive sjeler som fremdeles tror på at Norge bare skal delta i «fredelige økonomiske sanksjoner» kan det være på sin plass å nevne et telegram fra London samme dag som dr. Lange skrev sin artikkel i Tidens Tegn. Det var utenriksminister Eden som uttalte i det engelske parlament:

«Det har vært tale om sanksjoner i den østasiatiske konflikt. Til det vil jeg si at det eksisterer to slags sanksjoner, de som ikke er effektive og som det derfor ikke er bryderiet verd å innlate sig på, og de som er effektive. De siste medfører krigsrisiko, for ikke å si at de med visshet fører til krig. Ingen bør tenke på noen aksjon av den art, hvis de ikke kan sette en overveldende makt bak sin politikk.»

Vår regjering bør bemerke sig mr. Edens ord. Stortingspresident Hambro uttalte jo på Norges vegne i Folkeforbundet under behandlingen av konflikten i Østen: «Den norske regjering vil slutte sig til enhver forholdsregel som treffes innen Folkeforbundets ramme.»

Sanksjoner betyr krig, sier Eden. Norge er villig til sanksjoner, sier vår partipolitikere.

Nøitraliteten er en «nødutgang», sier Lange. «Våre plikter mot Folkeforbundet går foran.» Vi som ikke, som herr Lange, har bodd i Geneve, men som har bodd i Norge, foretrekker å forsøke å benytte denne nødutvei: å gjenoprette Norges nøitralitet. Og det må ikke være noen nødutvei, men en hovedvei!

Vi må hurtigst melde oss ut av

Folkeforbundet og vi må skaffe oss et brukbart forsvar. Det forsvar vi idag har er nylig på et møte av vårt vernepliktige befallt blitt betegnet med ordet: bedrag.

Norge nøitralt. For forsvar og fred. Det er Norges vei.

Freden i Europa er avhengig av en forståelse mellom England og Tyskland. Det begynner nu å gå op for flere og flere. Hvis Norge og Norden, ikke minst for sin egen skyld, kunde yde sitt bidrag til at en forståelse mellom England og Tyskland kom i stand, så hadde vi vært med på å føre en virkelig fredspolitikk. Skal vi fortsatte den kurs som våre partipolitikere har trukket op, så kan vårt land og vårt folk gå skjebnesvangre tider i møte.

Held og lykke!
Jens Rolfsen.

107039